

Sygn. akt II Ka 725/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz SO Karol Troć (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Iwony Filimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2023 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne,

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 24 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 1211/22

wyrok utrzymuje w mocy,

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. U. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego sprawowaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 725/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 1211/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. W zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia:</p> <p>1. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, nie przyznającego się do winy, w przedmiocie braku styczności z paczką, w której znajdowała się opisana w zarzucie znaczna ilość środka odurzającego w postaci amfetaminy o wadze 3.083,1 g netto, w sytuacji, gdy były one spójne, logiczne i nie sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;</p> <p>2. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez przez dowolne, błędne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, a przy tym niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż:</p> <p>- sam fakt, że na taśmie oblepiającej paczkę zawierającą znaczna ilość</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

środka odurzającego w postaci amfetaminy o wadze 3.083,1 g netto jest jednoznaczne z faktem posiadania przez oskarżonego tejże paczki oraz bezpodstawne wykluczenie możliwości, iż włos oskarżonego mógł znaleźć się na taśmie przypadkowo bądź w wyniku celowego działania osób trzecich,

- charakterystyczne umiejscowienie włosa na pakunku wskazuje, iż oskarżony uczestniczył przy pakowaniu substancji odurzającej, będąc jej posiadaniem,

- oskarżony dopuścił się tego, że środki odurzające posiadał od daty nieustalonej do dnia 24 marca 2020 r. w B., gm. Z., woj. (...), w sytuacji, gdy z materiału dowodowego zebranego w sprawie nie wynika jakoby oskarżony w ogóle był w okresie objętym zarzutem w tej miejscowości

- co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego przez Sąd I instancji za winnego popełnienia czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego winna skutkować uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu z uwagi na brak możliwości wyeliminowania niedających się usunąć wątpliwości w zakresie ustalenia faktu posiadania przez niego paczki ze środkami odurzającymi wskazanymi w treści zarzutu aktu oskarżenia.

II. W zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia:

1. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k.

poprzez odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, nie przyznającego się do winy, w zakresie wskazywania przez niego, że torebka foliowa z zawartością konopi innych niż włókniste, znaleziona w pojeździe O. (...), nie należała do niego, w sytuacji, gdy były one spójne, logiczne i nie sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;

2. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez przez dowolne, błędne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, a przy tym niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż torebka foliowa z zawartością konopi innych niż włókniste, znaleziona w pojeździe O. (...) należała do oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego przez Sąd I instancji za winnego popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego winna skutkować ustaleniem, iż nie jest możliwe bezsprzeczne wykazanie, iż torebka z zawartością konopi innych niż włókniste znaleziona w samochodzie nienależącym do oskarżonego należała do niego i w związku z tym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

III. W zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia:

1. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów

postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez:

- odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, nie przyznającego się do winy, w zakresie wskazywania przez niego, że zabrał samochód R. C. (1) w celu uniemożliwienia temu ostatniemu prowadzenia go w stanie nietrzeźwości, w sytuacji, gdy były one spójne, logiczne i nie sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,

- nienależyte rozważenie treści dowodów z dokumentów w postaci wiadomości SMS wysyłanych przez oskarżonego w zakresie ustalenia celu, w jakim oskarżony miał zabrać pojazd R. C. (1),

- bezpodstawne przyjęcie za wiarygodne zeznań świadka R. C. (1) w zakresie jego depozycji o kradzieży samochodu przez oskarżonego, w sytuacji, gdy zeznania te były niespójne, nielogiczne i sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;

2. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez przez dowolne, błędne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, a przy tym niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż oskarżony zabrał samochód R. C. (1) w celu jego przywłaszczenia, co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego przez Sąd I instancji za winnego popełnienia czynu z art. 279 § 1 kk podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego winna skutkować ustaleniem, iż

	oskarżony zabrał samochód jedynie w celu zapobieżenia poruszania się nim w stanie nietrzeźwości przez R. C. (1) i w związku z tym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego zasadzała się w zakresie wszystkich trzech przypisanych oskarżonemu czynów na zarzucie błędnej oceny materiału dowodowego, głównie wyjaśnień oskarżonego, choć w zakresie czynu z pkt III również dowodów w postaci treści korespondencji sms oraz zeznań pokrzywdzonego R. C. (1) – oraz na wtórnym względem zarzutu o charakterze formalnym zarzucie dokonania (na podstawie błędnie ocenionych dowodów) błędnych ustaleń faktycznych. Dla oceny zasadności tych zarzutów podstawowym będzie więc ustalenie, czy Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny wyjaśnień oskarżonego (w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym sprawy).</p> <p>Oskarżony nie przyznawał się do wszystkich zarzutów podnosząc, że ani w miejscu znalezienia plecaka z narkotykami na terenie firmy (...), ani w ogóle w B. nie był i nie ma nic wspólnego z tymi narkotykami, nie ukradł samochodu „wujka” R. C., a jedynie zabrał go po to, by ten nie mógł nim jeździć w stanie nietrzeźwości, nadto znaleziona w tym samochodzie marihuana nie stanowiła jego własności i nie wie, skąd się tam wzięła. W kolejności – w zakresie pierwszego zarzutu zauważyć należy,</p>		

że wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie braku związku z odnalezionymi pakunkami z amfetaminą nie można było dać wiary z uwagi na obiektywne dowody w postaci protokołu oględzin k. 44-45 i opinii biegłych k. 170-178. Dowody te bezspornie wykazały, że odnaleziony wewnątrz jednego z pakunków z amfetaminą (a nie na taśmie klejącej na opakowaniu, jak błędnie ustalił sąd I instancji) włos o długości 13 cm (śląd 4A, a nie 1A) pochodził od oskarżonego. Okoliczność ta nie została też zakwestionowana przez skarżącego, który podnosił jedynie, i to bez pogłębionego uzasadnienia, że włos oskarżonego mógł znaleźć się na (w) opakowaniu z narkotykami w okolicznościach innych niż takich, że oskarżony choćby przejściowo był w posiadaniu tychże środków. Tymczasem logika i doświadczenie życiowe nie podpowiadają innych sytuacji, zwłaszcza potwierdzonych dowodami czy uprawdopodobnionych okolicznościami sprawy, w jakich włos oskarżonego mógł znaleźć się wewnątrz opakowania z amfetaminą, jak tylko takiej, że oskarżony nachylał się nad tą substancją w trakcie jej pakowania / odważania/ przesypywania, a tego nie mógł dokonać, nie będąc w jej posiadaniu/współposiadaniu. Dokonywanie prób jakichkolwiek innych ustaleń faktycznych, bez ich osadzenia w przeprowadzonych dowodach, miałyby charakter całkowicie dowolny. Oskarżony nie wskazał żadnych logicznych innych okoliczności, w jakich jego włos miałby znaleźć się wewnątrz opakowania z amfetaminą, dlatego trudno uznać, że jego wyjaśnienia oceniono nieprawidłowo. Nie było podstaw do przypuszczeń, że ktoś zrobił to celowo, by złośliwie

doprowadzić do jego skazania za niepopelniony czyn, zwłaszcza że telefonicznie i anonimowo zgłoszono posiadanie tych środków przez inną osobę, a trudno było zakładać, że organy śledcze w trzech kilogramach amfetaminy z pewnością znajdą jeden podrzucony włos oskarżonego. Dlatego też nie sposób uznać, że Sąd, źle oceniając dowody, dokonał niewłaściwych ustaleń faktycznych co do tego, że oskarżony posiadał (przejściowo) przedmiotowe środki psychotropowe. Czas i miejsce ujawnienia posiadanych narkotyków to jedyne uchwytnie, potwierdzone dane, wiążące je z osobą oskarżonego, wobec czego ustalenie, że posiadał je w innym czasie i miejscu również nie znajdowałoby oparcia w zgromadzonych dowodach.

Również w zakresie posiadania marihuany trudno uznać dokonaną przez Sąd ocenę wyjaśnień oskarżonego za nieprawidłową. Oskarżony zabrał i użytkował samochód R. C. przed zatrzymaniem przez kilka dni. O ile zebrane dowody mogą potwierdzać fakt szkodliwego używania przez tego świadka alkoholu, o tyle żaden nie wskazuje na to, by miał on (inaczej niż oskarżony) życiowo kontakt z innymi substancjami psychoaktywnymi. Trudno więc logicznie przyjąć, że oskarżony przez około tydzień nie zauważył pakunku z marihuaną, leżącego w widocznym miejscu, w okolicach popielniczki i dźwigni zmiany biegów (tunelu środkowego) oraz należącego do oskarżonego telefonu komórkowego, podobnie jak to, że należał on do pokrzywdzonego R. C., a mimo to ten zlecił organom ścigania poszukiwania samochodu z marihuaną, narażając się na

odpowiedzialność karną w tym zakresie (lub licząc na to, że sprawca kradzieży wybawi go z kłopotu, zużywając ją lub ukrywając). Trudno więc było znaleźć podstawę do uznania, że prawdziwe są wyjaśnienia oskarżonego, że użytkując samochód przez około tydzień nie zauważył tego narkotyku i nie miał wiedzy, w jaki sposób mógł się w tym pojeździe znaleźć (k.321v), a więc, czy np. był już w nim, gdy zaczął go użytkować.

Podobnie za prawidłową i uprawnioną należało uznać dokonaną przez Sąd I instancji ocenę wyjaśnień oskarżonego w zakresie zarzutu z pkt III. Słusznie Sąd zauważył bowiem, że dla zapobieżenia możliwości popełnienia przez R. C. (1) występku z art. 178a § 1 kk wystarczającym byłoby ukrycie kluczyków od samochodu. Oskarżony tymczasem nie tylko je zabrał, ale przez ok. tydzień pojazd ten użytkował i w podnoszonej w apelacji obrońcy korespondencji sms z inną osobą deklarował, że mimo żądania właściciela nie odda go, podając bezzasadny powód. Świadczy to niezbicie o tym, że oskarżony miał zamiar posługiwania się owym samochodem jak właściciel – z pominięciem innych osób, w tym samego właściciela, samodzielnego decydowania, kto, gdzie i kiedy może go używać, jak również – czy w ogóle go oddać (skoro uzależniał jego zwrot od zaprzestania przez pokrzywdzonego picia alkoholu, co, jak wynika z akt sprawy, jako trwała zmiana w najbliższej perspektywie raczej nie było osiągalne.

Powyższe wskazuje, że dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego i zeznań

<p>R. C. (1), była uprawniona i trafna, a konsekwencją tego było dokonanie w zakresie kolejno wszystkich przypisanych oskarżonemu czynów w pełni prawidłowych ustaleń faktycznych. Żadne inne wersje wydarzeń nie wyłaniały się bowiem z prawidłowo zebranego i ocenionego materiału dowodowego. Nie wzbudziła zastrzeżeń Sądu odwoławczego również prawna kwalifikacja przypisanych oskarżonemu czynów ani rodzaj i wymiar prawnokarnej reakcji na te czyny. Wcześniejsza wielokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa, w tym podobne i działanie w zakresie czynu z pkt III w warunkach recydywy oraz jego niepoprawność, wynikająca z niewyciągnięcia z tego należytych wniosków, w pełni uzasadnia surowość wymierzonych mu kar.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>1.</p>	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II, III	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś związane z ustanowieniem obrońcy z urzędu, opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł. Sąd uznał jednak, że w sytuacji oskarżonego, gdy wymiar kary znacznie ogranicza jego możliwości zarobkowe, a stan majątkowy uniemożliwia bieżące poniesienie tych kosztów, należało

na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnić go od obowiązku ich uiszczenia.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------